

THE WALL STREET STOCK

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

АКЦІЯ WALL STREET

GILLETTE FROM WALL STREET · 03

Вступ до сазу Wall Street

Я ніколи не забуду день, коли потрапив до інтернату.

Це було 15 жовтня 1970 року. Четвер.

З цієї нагоди батько був поруч. Він попросив у Gillette вільне пообіддя, а таке траплялося рідко. Озираючись назад, я розумію, що він не просто проводжав дитину до школи. Він передавав маленький шматочок історії Gillette у світ, якого жоден із нас тоді ще не міг зрозуміти.

Назустріч мені вийшла молода черниця, сестра Джузеппіна.

Світла шкіра, блакитні очі, юне обличчя. Усе інше ховало покривало. Вона взяла мене за руку й відвела до 1-А класу, де чекала моя вчителька, сестра Домінілла.

Сестра Домінілла була вже старою.

Вона постійно терла коліна і з дивовижною впевненістю передбачала дощ. За її словами, погода жила в її суглобах. Якщо боліли коліна, наближалися хмари.

Коли я ввійшов до класу, вона вже знала моє ім'я.

Власне, його знали всі.

Новини в тих стінах розходилися швидко.

Дарунки прибули раніше за мене.

У кожній кімнаті був той самий подарунок: прості пластикові пакети з червоним логотипом Gillette сімдесятих років, прикрашені лише зображеннями лез для гоління.

Я був замалий, щоб це зрозуміти, але вже став маленьким послом компанії, яка йтиме за мною все життя.

Перший урок був про акції.
Добрі акції.

У шість років це здавалося досить простим.
Добра акція була доброю.
Погана акція була поганою.
Справу закрито.

Але життя, як завжди, мало інші плани.

Кілька років по тому я відкрив, що акції ніколи не судять за тим, якими вони є. Їх судять за історіями, що їх оточують.

Дай комусь цукерку — і це стане доброю акцією.
Використай ту саму цукерку з іншою метою — і раптом вона стане поганою.
Сама акція залишається незмінною.
Змінюється лише наратив.

Це був перший справжній урок мого життя.
Не мораль.
Не релігія.
Не дисципліна.
Наратив.
Дивна сила, що перетворює однакові факти на протилежні значення.

Через десятиліття Gillette привезе мене до Бостона.
Разом із колегами з усього світу я зрештою стоятиму у фінансовій столиці, про яку діти в інтернатах ніколи не мріють: у Нью-Йорку.

Навіть поруч із самою Wall Street.

Але це вже інша історія.

Її вже написано деінде, а я ніколи не любив повторюватися
лише для того, щоб заповнити літературний простір.

І все ж одна думка залишається.

Людей завжди пам'ятають за їхні акції.

Деякі акції стають історіями.

Деякі історії стають Історією.

А якщо ці акції ще й записані на папері, ними торгують, їх
оцінюють, купують, продають і котирують щодня...
хто, в біса, колись їх забуде?

Ferdinando Frega

BLADEFREGA

Casa Wall Street